

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre", i Heiberg, Johanne Luise: *Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIENDAM ; JUST RAHBK , 1944, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr08val-shoot-idm140470732782480/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

nes Pindler, har ikke bivaaenet og kommer maarkoe ikke saa snart til at blive en Forcelling. —

Af Fortvivelse over alt dette har jeg Isdet mit Stykke befordret til Trykken, for at jeg dog kunde have den Fornoielse at sende Dem og nogle andre gode Venner et Exemplar.

Ter jeg haabe at De, naar De blaadrer i denne Bog, vil tænke lidt paa Deres Ven? De troer ikke hvor meget jeg tænker paa Dem; men det er endeligt ikke nyt. —

Deres hengivneste

d. 25. Mts. 1837.

Henr. Hartz.

217, 31. et saadant Arbejde. : *Herefter i IC overset, anageligt af A.D.J.* : Ruug var aldrig heldigere end i sin Composition til „Svend Dyvings Huse“.

218, 16. Jul, Juletrae eller Gaver : *Sauletes er Teksten i IC ændret ved en Retelse af Fru Heiberg og en redaktionel Forandring af A.D.J., fra : Jul, men en evig Laugfredag, Juletrae, Gaver.*

219, 10-18. Mange Aar . . . disse Børn : *Indsat i IC i Stedet for fig. of Hauch oevestregede Stykke* : Jeg havde ikke faa Fattige, der stadig kom og tiggede ved vor Dør; til disse sendte jeg nu Pigen og indbad dem fornøiigt til mig Juleaften til Juletrae. Dagen efter var det ganske rørende, at fra et Sted kom Moderen, fra et andet Faderen, eller ogsaa Børnene selv, og spurgte ganske forlegne, om det ikke var en Feiltagelse, at de vare indbudne til mig? Jeg sagde dem da, at det var ganske rigtigt, og at de kun skulde komme. Nu pyntede jeg et stort Juletrae saa festligt, som om det havde været Grevehorn, der skulde forlystes hermed, og hængte det fuldt af alle Slags Gaver og en Mængde Lys; jeg vilde ikke, at mine fattige Børns Glæde skulde staa tilbage for noget rigt Børns. Vi havde en stor Splasne, og her, midt paa Galvet tog Træet sig pragtfuldt ud. Aftenen kom og med den mine smaa Gæster, der havde gjort sig saa pæne, som deres fattige Garderobe tillod. De vare 10 til 12 i Tallet. Først kom de ind i vor Dagligstue og bleve bevertede med The og Julekage. En lille Dreng paa 6 Aar omtrent sad meget forknyt og krob sammen. Da jeg spurgte ham, om han var syg, svarede den ældre Broder, som altid tog Ordet for sine Søskender: „Nei Frix, men han er vant til at gaa i Seng Kl. 5.“ Det var temmelig fortrivlende for Ea, der nu skulde i Soirée; men da jeg aabnede Døren til Juletraet — et Syn, som de Alle forsikrede, de havde aldrig set før — da svandt Søvn og Forlegenhed, og et sandt Frydemaj udbrød. Efter at Træet var plukket, begyndte Enhver at lege med sit Legetoi; En kjørte med sin lille Vogn, en Anden slog paa Tromme; en lille Pige satte sig ganske betagen hen i en Krog paa Galvet, for uforskyet at betragte sin pyntelige Dukke. Den Ene efter den Anden kom til mig og spurgte, om de maatte tage deres Legetoi hjem med, og de saae paa mig, som de neppe troede deres egne Øren, naar jeg svarede: „Ja, det forstaar sig.“ Foruden Legetoiet fik de Hver en Gave af et eller andet nyttigt Klædningsstykke; og det laa dem ikke mindre paa Hjerte at erfare,